

4 : 1 - 10 *hartstocht en wereldgelijkvormig*

De wijsheid van boven wordt gekenmerkt door vrede. Hoe kan het dan dat er zoveel *oorlogen en twisten* onder gelovigen zijn?

Bij *twisten* gaat het om een meningsverschil dat uit de hand gelopen is. Dan wordt het ruzie. Dat kan helaas gebeuren, maar de situatie is nog te overzien en op te lossen met een belijdenis en het begraven van wat mis ging.

Bij *oorlogen* hebben we te maken met een langere periode nadat er verzuimd is om een twist op een christelijke manier te beëindigen. Dan raken de verhoudingen behoorlijk verziekt.

- *trappeliëden*

De Psalmen 120 t/m 134 vormen een reeks trappeliëden, waarbij Psalm 120 de onderste trede en Psalm 134 de bovenste vormt. Deze reeks tekent de geestelijke groei van een gelovige, waarbij het hoogste niveau de lofprijzing *in het huis des Heren* is¹.

Het is opmerkelijk dat ik al direct op de onderste trede leer om te gaan met de oorlogstaal van de wereld om mij heen, die het niet kan accepteren dat ik christen geworden ben. Ik leer om "*een en al vrede te zijn*"².

Maar die les komt mij later enorm van pas in mijn houden naar medegelovigen, want ook zij kunnen uit zijn op oorlog!

4 : 1 - 3 *hartstocht*

Vrede gaat in het algemeen samen met *geven*, maar waar geen *vrede* is, is ook geen *geven*. Dan komt de aloude behoefte weer naar boven om steeds meer te willen *hebben*. Dat is weliswaar een typisch trekje uit mijn onbekeerde status³, maar die neiging kan weer actief worden als ik mij laat leiden door aardse wijsheid, dus door mijn oude leven.

Het hoeft echt niet alleen te gaan over meer verlangen naar materiële rijkdom. Het kan ook

slaan op jaloezie over geestelijke gaven⁴ of over meer aanzien in de gemeente.

Zo'n verlangen heeft niets te maken met geestelijke groei, maar is alleen maar een bevrediging van mijn eigen hartstocht.

Dat leidt altijd tot schade voor mijzelf en tot tweespalt met anderen. Jakobus noemt het zelfs *moorddadig*, d.w.z. dat het welzijn van de ander mij niets interesseert, maar alleen mijn eigen ego. Het is puur ego-centrisch gedrag, terwijl de Heer van mij verwacht dat ik voor die ander op de knieën ga⁵.

- *verkeerd bidden*

Om mijn hartstocht nog meer kracht bij te zetten kan ik zelfs de Heer inschakelen. Ik ga bidden!

Dat klinkt heel vroom, maar als ik dat alleen maar doe om er zelf beter van te worden en ik eigenlijk bid tot meerdere glorie van mijn eigen ego, dan gaat de Heer dat niet verhooren.

Dat is *verkeerd bidden*!

Wanneer bidden we goed?

De Heer spreekt over *bidden in Mijn Naam*⁶, dat is bidden zoals Hij op aarde bad, in diezelfde vertrouwelijke band waarin Hij als Zoon met Zijn Vader sprak.

Vanzelfsprekend is er dan voldoende ruimte voor mijn verlangens, maar die gaan samen met "*gebed en smeking met dankzegging*". Dat maakt het verschil! Want we zien dan in geloof en vertrouwen op tot God en we merken dat Hij in staat is om ons te vullen met Zijn vrede⁷.

4 : 4 *vriendschap met de wereld*

"*Overspeligen*" is een weinig vleierende titel. Het zijn de mensen die *spelen over* de grenzen van hun huwelijk met iemand anders dan hun huwelijkspartner. Een afschuwelijke zonde! Jakobus spreekt hier niet over de liefdesband binnen het huwelijk, maar over de unieke band die een christen heeft met God. Ook die band kent grenzen.

¹ Psalm 134 : 2

² Psalm 120 : 7

³ Titus 3 : 3

⁴ Jakobus 3 : 1

⁵ Johannes 13 : 12

⁶ Johannes 14 : 13; 16 : 26

⁷ Filippi 4 : 6 - 7

Waar liggen die grenzen?

Het heeft niet zoveel zin om daarvoor bij elkaar te rade te gaan. Voor de één lijkt de leefruimte ertussen er groot te zijn, voor de ander is er hele krappe ruimte. Het leven achter kloostermuren is voor een aantal mensen een overzichtelijke situatie: daarbuiten is de wereld. Afgezien van de vraag of de Heer zo iets wil, leert de praktijk dat zelfs daar de scheiding met de wereld niet lukt.

Het is veel nuttiger om bij de Heer Jezus te zien waar die grenzen liggen. Petrus verklaart: "*Hij is het land doorgegaan, goed doende*"⁸. Dat hield ook in dat "*Hij at en dronk met tollenaars en zondaars*"⁹, terwijl het "*zijn spijs was de wil van Zijn Vader te doen*"¹⁰. Geen te krappe grenzen achter muren, maar ook geen te ruime grenzen door met iedereen om te gaan.

De grenzen van zo'n smalle weg worden alleen zichtbaar als ik mij er aan gewen om in gebed met God onderweg te zijn¹¹.

Er zijn drie grote tegenstellingen:

1. de Heer Jezus tegenover satan¹²
2. de Heilige Geest tegenover het vlees¹³
3. de Vader tegenover de wereld¹⁴.

De wereld is het mensensysteem dat Gods Zoon, mijn Heiland, naar het kruis heeft verwezen. Vóór die tijd had God de wereld lief¹⁵, maar strikt genomen is dat ná het kruis voorbij. Uiteraard strekt Gods genade zich nog steeds uit naar iedere individuele zondaar¹⁶, maar de wereld als geheel ligt onder het oordeel¹⁷.

4 : 5 de Geest die in ons woont

Alsof 1) de wijsheid van boven, 2) het gebed en 3) de band met onze hemelse Vader nog niet genoeg zijn, hebben we ook nog eens de

⁸ Handelingen 10 : 38

⁹ Markus 2 : 16

¹⁰ Johannes 4 : 34

¹¹ Psalm 25 : 14

¹² Openbaring 12 : 4 e.a.

¹³ Galaten 5 : 17

¹⁴ 1 Johannes 2 : 16 - 17

¹⁵ Johannes 3 : 16

¹⁶ 2 Korinthe 5 : 20

¹⁷ Johannes 16 : 8 - 11

Heilige Geest inwonend om ons te helpen om steeds meer op de Heer Jezus te lijken.

En Hij *begeert* ook!

De Heer Jezus kondigt de komst van de andere Trooster (de Heilige Geest) aan zodra Hij weer bij Zijn Vader in de hemel woont.

Die zal ons in herinnering brengen wat de Heer Jezus ons geleerd heeft¹⁸, zowel in woord als in daad. Dát is het verlangen van Gods Geest! Dát doet ons geestelijk groeien.

Het kan zijn dat Hij dat doel niet kan bereiken in mijn leven. Hij zal er alles aan doen om obstakels voor die groei weg te nemen. Mijn leven is Zijn werkterrein en niet van iemand of iets anders. Daarom *begeert Hij met jaloersheid*.

4 : 6 - 7 des te meer genade

Soms is een obstakel erg hardnekkig, en heb ik moeite om iets te veranderen of los te laten. Dan spant de Geest van God Zich in om mij klein te maken, zodat ik mij leer toevertrouwen aan God. Ik ben dan op het punt gekomen dat ik inziet dat ik het niet zelf hoef op te lossen. Dat is een grote genade.

Als ik mij dan voor God neerbuig, dan merk ik dat Hij alleen maar een God van genade is. Hij geeft inderdaad *genade op genade*¹⁹.

- *de duivel zal vluchten*

Het klinkt bizar dat wij de duivel zouden kunnen weerstaan, en dat hij dan zelfs zal wegvlugten.

Toch werkt dat wèl zo.

Als de Geest van God de Heer Jezus begint te leiden in Zijn dienst, dan is het eerste traject van die weg een verblijf van 40 dagen in de woestijn²⁰: een rechtstreekse confrontatie met de duivel. Met alle mogelijke list valt hij aan, maar elke aanval pareert de Heer in een nederige houding en noemt slechts een bijbelvers. Aan het eind van alle aanvallen kan satan niets anders doen dan weggaan.

¹⁸ Johannes 14 : 26

¹⁹ Johannes 1 : 16

²⁰ Lukas 4 : 1 - 13

Er is een opmerkelijke aanwijzing in het Oude Testament dat satan met een nederige houding niets kan beginnen.

De hogepriester Aäron is een voorbeeld van de Heer Jezus, die nu ook in de hemel de taak van hogepriester uitoefent²¹. Het is duidelijk dat de prachtige kleding ons helpt om die taak beter te begrijpen.

Neem bijvoorbeeld de edelstenen met daarop de namen van zonen van Israël. Die zijn zowel op zijn schouders als op zijn borst te vinden. De schouders wijzen op de *kracht* en de borst op de *liefde* waarmee de Heer Jezus met ons bezig is.

Het borstschild bevat 4 rijen van elk 3 edelstenen. Die 4 rijen verwijzen naar de 4 evangeliën, waarin de Heer Jezus Zijn liefdevolle hart naar God en mensen op verschillende manieren toont.

Satan probeert het werk van de Heer Jezus kapot te maken en één van zijn manieren is om de Heer na te bootsen²². Laten we dat niet onderschatten, want satan heeft enorme capaciteiten.

In het klaaglied over de koning van Tyrus²³ blijkt het niet te gaan over de persoon die op dat moment in Tyrus op de troon zit, maar over iemand "*die vol van wijsheid, volkomen schoon*" is, en al aanwezig was "*in Eden, Gods hof*". Het is een lied over satan zelf, de grote macht áchter de koning van Tyrus.

Zijn heerlijkheid bestaat o.a. uit 9 edelstenen, die ook allemaal voorkomen in de 1^e, 2^e en 4^e rij edelstenen op het borstschild. Je zou dus kunnen zeggen dat satan in staat is om tot op zekere hoogte de Heer Jezus te imiteren als *koning* (zoals geschetst in het 1^e evangelie Mattheüs), als *dienaar* (volgens het 2^e, van Markus) en als *de Zoon van God* (volgens het 4^e, van Johannes).

Maar hij mist de mogelijkheid om de Heer Jezus te imiteren als mens, die nederig en biddend met God onderweg is (zoals Lukas Hem in het 3^e evangelie beschrijft).

Die nederige houding is nooit te imiteren. Óf je bent een ongelovige en dan kún je het niet. Óf je bent een gelovige en dan ontvang je genade om het wèl te kunnen.

Dat is precies de reden waarom "*de duivel van u zal vluchten*". Zodra ik nederig ben, heeft de duivel geen enkel vat meer op mij.

4 : 8 *Hij zal tot u naderen*

In die nederige houding slaat satan niet alleen op de vlucht, maar kom ik als vanzelf dichter bij God. En zodra Hij mij ziet komen, komt Hij naar mij toe.

De Vader der lichten, "*bij Wie geen verandering of schaduw van omkering is*"²⁴ komt in beweging in mijn richting, zodra ik naar Hem ga. Onvoorstelbaar groot!

²¹ Hebrëen 4 : 14 - 16

²² 2 Korinthe 11 : 14

²³ Ezechiël 28 : 12 - 19

²⁴ Jakobus 1 : 17